MINISTERSTVO
ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Tomáš Taraba
podpredseda vlády a
minister životného prostredia
Slovenskej republiky

Bratislava 18.9.2026
číslo spisu: 14839/2026-9
číslo záznamu: 70209/2026

R o z h o d n u t i e

Podľa § 61 v spojení s § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, na návrh Osobitnej komisie ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov vo veciach posudzovania vplyvov na životné prostredie

zamietam

rozklad navrhovateľa Granya, a.s., so sídlom Námestie osloboditeľov 3784/3A, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 53 570 103 zo dňa 27. 03. 2026 podaný voči záverečnému stanovisku Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, sekcie environmentálneho posudzovania a povoľovania, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 3449/2026-11.1, 13921/2026, 13922/2026-int. zo dňa 11. 03. 2026, ktorým ako ústredný organ štátnej správy starostlivosti o životné prostredie podľa § 1 ods. 1 písm. a) a § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako správny orgán podľa § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a ako príslušný orgán podľa § 3 písm. l) a § 54 ods. 2 písm. k) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vydalo podľa § 37 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 03. 2023, záverečné stanovisko, v ktorom nesúhlasí s realizáciou navrhovanej činnosti **„Energetické ReUse centrum – ERC“**, navrhovateľa Granya, a.s., so sídlom Námestie osloboditeľov 3784/3A, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 53 570 103

a

záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky,

sekcie environmentálneho posudzovania a povoľovania,

odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie

č. 3449/2026-11.1, 13921/2026, 13922/2026-int. zo dňa 11. 03. 2026

potvrdzujem

Odôvodnenie:

Navrhovateľ, spoločnosť Granya, a.s., so sídlom Námestie osloboditeľov 3784/3A, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 53 570 103, doručil dňa 20. 12. 2022 na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekciu environmentálneho posudzovania a povoľovania, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie (ďalej len „ministerstvo“) podľa § 22 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 03. 2023 (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“) zámer navrhovanej činnosti „Energetické ReUse centrum – ERC“ (ďalej len „navrhovaná činnosť“) vypracovaný podľa prílohy č. 9 zákona č. 24/2006 Z. z.

Ministerstvo listom č. 5335/2023-11.1.1/šm, 451/2023, 452/2023-int. zo dňa 04. 01. 2023 ako ústredný orgán štátnej správy starostlivosti o životné prostredie podľa § 1 ods. 1 písm. a) a § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako správny orgán podľa § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a ako príslušný orgán podľa § 3 písm. l) a § 54 ods. 2 písm. k) zákona č. 24/2006 Z. z., upovedomilo, že podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku dňom doručenia zámeru začalo správne konanie vo veci posudzovania predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie.

Zámer bol zverejnený na adrese: https://www.enviroportal.sk/eia/detail/energeticke-reuse-centrum-erc

Predmetom navrhovanej činnosti je vybudovanie strediska Energetické ReUse centrum – ERC, ktoré má byť situované v Banskobystrickom kraji, v okrese Krupina, v obci Hontianske Tesáre, k. ú. Hontianske Tesáre (na parcele registra „CKN“ č. 4678/1). Zámer navrhovanej činnosti bol predložený v jednom realizačnom variante (keďže rozhodnutím ministerstva č. 14007/2022-11.1.1/šm, 72793/2022 zo dňa 12. 12. 2022 bolo vyhovené žiadosti navrhovateľa o upustenie od variantného riešenia) a v nulovom variante (stav bez realizácie zámeru).

Navrhovaná činnosť predstavuje vybudovanie integrovaného zariadenia na zhodnocovanie komunálneho a priemyselného odpadu s celkovou projektovanou kapacitou 130 000 t/rok. Hlavnou technologickou časťou je zariadenie na energetické využitie odpadu (ZEVO) s predpokladanou kapacitou 100 000 t/rok, ktoré bude energeticky zhodnocovať nerecyklovateľný komunálny a priemyselný odpad na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla. Druhú časť tvorí stredisko materiálového zhodnocovania s kapacitou 30 000 t/rok, v ktorom budú vytriedené druhotné suroviny (papier, plasty, sklo, kovy, drevo, textil) pripravované na recykláciu a opätovné použitie. Všetky procesy vykladania, úpravy a drvenia odpadov budú realizované v uzavretých priestoroch s núteným obehom vzduchu a podtlakom, čím sa zabezpečí eliminácia emisií prachu a zápachu do vonkajšieho prostredia.

Podľa prílohy č. 8 k zákonu č. 24/2006 Z. z. je navrhovaná činnosť zaradená do:

kapitoly č. 2. Energetický priemysel, položka č. 13 (Ostatné priemyselné zariadenia na výrobu elektriny, pary a teplej vody, ak nie sú zaradené v položkách č. 1 – 4 a 12), s prahovými hodnotami od 50 MW pre povinné hodnotenie a od 5 MW do 50 MW pre zisťovacie konanie,

kapitoly č. 9. Infraštruktúra, položka č. 5 (Zneškodňovanie alebo zhodnocovanie ostatných odpadov v spaľovniach a zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov), do časti A (povinné hodnotenie) s prahovou hodnotou „bez limitu“,

kapitoly č. 9. Infraštruktúra, položka č. 6 (Zhodnocovanie ostatných odpadov okrem zhodnocovania odpadov uvedeného v položkách 5 a 11, zariadenia na úpravu a spracovanie ostatných odpadov), do časti B (zisťovacie konanie) od 5 000 t/rok,

kapitoly č. 9. Infraštruktúra, položka č. 10 (Zhromažďovanie odpadov zo železných kovov a z neželezných kovov a starých vozidiel), do časti B (zisťovacie konanie) „bez limitu“,

kapitoly č. 9. Infraštruktúra, položka č. 15 (Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov), do časti B (zisťovacie konanie) „bez limitu“.

Navrhovaná činnosť vzhľadom na zaradenie do kapitoly č. 9 položky č. 5 časti A (bez limitu) podlieha povinnému hodnoteniu.

K zámeru bolo doručených 22 stanovísk.

Ministerstvo listom č. 5335/2023-11.1.1/šm, 19719/2023, 19720/2023-int. zo dňa 29. 03. 2023 upovedomilo navrhovateľa, povoľujúci orgán, rezortný orgán, dotknuté orgány, dotknutú obec a dotknutú verejnosť, podľa § 30 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z., že prerokovanie rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti podľa § 30 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. sa v súlade s § 65g ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. a v nadväznosti na § 65h zákona č. 24/2006 Z. z. vykoná písomne a vyzvalo ich na podanie pripomienok k návrhu rozsahu hodnotenia v lehote do 10 dní od doručenia upovedomenia.

Na základe odborného posúdenia predloženého zámeru navrhovanej činnosti, zhodnotenia stavu životného prostredia v záujmovom území a doručených stanovísk, ministerstvo určilo podľa § 30 zákona č. 24/2006 Z. z. v súlade s § 65g ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. rozsah hodnotenia navrhovanej činnosti č. 5335/2023-11.1.1/šm, 30523/2023, 30526/2023-int., 30527/2023-N zo dňa 22. 05. 2023 (ďalej len „rozsah hodnotenia“).

Pre ďalšie, podrobnejšie hodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti ministerstvo určilo dôkladné zhodnotenie nulového variantu (stav, ktorý by nastal, ak by sa navrhovaná činnosť neuskutočnila) a jedného realizačného variantu navrhovanej činnosti, ktorý bol uvedený v predloženom zámere navrhovanej činnosti, nakoľko ministerstvo rozhodnutím č. 14007/2022-11.1.1/šm, 72793/2022 zo dňa 12. 12. 2022 vyhovelo žiadosti navrhovateľa a upustilo od požiadavky variantného riešenia.

Na základe rozsahu hodnotenia vypracovala správu o hodnotení činnosti podľa § 31 ods. 1 až 4 zákona č. 24/2006 Z. z. spoločnosť ENVIROKAT s.r.o., so sídlom Alžbetina 28, 040 01 Košice (zodpovedná spracovateľka doc. RNDr. Katarína Kyseľová, PhD.).

Súčasťou správy o hodnotení činnosti je aj: Mapa širších vzťahov v mierke 1:50 000, „Architektonická štúdia Energetické ReUse centrum – ERC, Granya a.s.“ vypracovaná Ing. N. Vidom (október 2023), „Vyhodnotenie súladu navrhovanej činnosti Energetické ReUse centrum - ERC s BAT pre spaľovanie odpadov podľa Vykonávacieho rozhodnutia komisie (EÚ) 2019/2010 z 12.11.2019“, „Zhodnotenie hydrogeologických pomerov z hľadiska možnosti zachytenia podzemnej vody a odporúčania pre vybudovanie zdroja vody“ (hydrogeologický posudok) spracovaný spoločnosťou ENVIGEO, a.s. (september 2023), „Kapacitné posúdenie dopravného napojenia stavby Energetické ReUse centrum na cestu I/66 a III/2551 v k. ú. Hontianske Tesáre a k. ú. Dvorníky“ (dopravno-inžinierska štúdia) spracované spoločnosťou FIDOP s.r.o. (máj 2024), Zvozová štúdia spracovaná spoločnosťou FIDOP s.r.o., „Akustická štúdia pre zámer „Energetické ReUse centrum – ERC“ stacionárne a mobilné zdroje hluku a vibrácií – vizualizácia“ vypracovaná Klubom ZPS vo vibroakustike, s.r.o. (júl 2024), „Odborný posudok vo veciach ochrany ovzdušia“ podľa § 57 ods. 1 zákona č. 146/2023 Z. z. vypracovaný spoločnosťou SCPC, s.r.o. (apríl 2024) pod vedením oprávnenej osoby Ing. Tomáša Laurinca, „Rozptylová štúdia – imisno-prenosové posudzovanie vplyvu stavby“ vypracovaná RNDr. Gabrielom Szabóm, CSc. (marec 2024), „Vyhodnotenie splnenia požiadaviek rozsahu hodnotenia stanovených MŽP SR“ a „Vyhodnotenie splnenia všetkých požiadaviek a odporúčaní zo stanovísk doručených k zámeru navrhovanej činnosti a k určenému rozsahu hodnotenia“.

Navrhovateľ doručil dňa 06. 08. 2024 na ministerstvo podľa § 31 zákona č. 24/2006 Z. z. správu o hodnotení vypracovanú spoločnosťou ENVIROKAT s.r.o.. Nakoľko správa o hodnotení nebola vypracovaná v súlade s § 31 ods. 3 zákona, resp. v súlade s určeným rozsahom hodnotenia, ministerstvo listom č. 3874/2024-11.1.1/šm, 61604/2024 zo dňa 20. 09. 2024 neúplnú správu o hodnotení vrátilo navrhovateľovi na jej doplnenie a predloženie v lehote platnosti rozsahu hodnotenia. Doplnenú správu o hodnotení predložil navrhovateľ na ministerstvo dňa 03. 12. 2024.

Ministerstvo listom č. 5956/2025-11.1/šm, 1385/2025, 1386/2025-int. zo dňa 14. 01. 2025 predložilo účastníkom konania a dotknutým subjektom správu o hodnotení na zaujatie stanoviska podľa § 33 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z.

Ministerstvo podľa § 33 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. zverejnilo správu o hodnotení na svojom webovom sídle dňa 14. 01. 2025, na adrese: https://www.enviroportal.sk/eia/detail/energeticke-reuse-centrum-erc.

Ministerstvo zároveň požiadalo dotknutú obec Hontianske Tesáre, aby v spolupráci s navrhovateľom, do uplynutia doby zverejnenia správy o hodnotení (resp. doby vystavenia všeobecne zrozumiteľného záverečného zhrnutia) podľa § 34 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. zabezpečila verejné prerokovanie navrhovanej činnosti.

Verejné prerokovanie navrhovanej činnosti v obci Hontianske Tesáre sa uskutočnilo dňa 06. 02. 2025 o 16:00 h v kultúrnom dome obce Hontianske Tesáre. Zápisnica z verejného prerokovania bola spolu s prezenčnou listinou doručená na ministerstvo dňa 19. 02. 2025.

K správe o hodnotení bolo v súlade s § 35 zákona č. 24/2006 Z. z. doručených celkovo 29 stanovísk (z toho 28 písomných stanovísk od zainteresovaných subjektov a 1 petícia obsahujúca 7 345 podpisov, ktorú ministerstvo vyhodnotilo ako jedno spoločné stanovisko).

Stanoviská bez pripomienok:

Okresný úrad Banská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja (list č. OU-BB-OSZP1-2025/011357-006 zo dňa 10. 02. 2025) vo svojom stanovisku, vypracovanom na základe odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody SR (Správy CHKO Štiavnické vrchy), výslovne uviedol, že k predloženej správe o hodnotení nemá žiadne pripomienky.

Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom vo Zvolene (list č. RÚVZZV/OHŽPaZ/228/296/2025 zo dňa 17. 01. 2025) konštatoval, že v závere predložených štúdií sa nepredpokladá poškodenie zdravia obyvateľov za predpokladu naplnenia všetkých navrhovaných opatrení, a preto k navrhovanej činnosti nemá námietky a k ďalším stupňom dokumentácie sa vyjadrí v rozsahu svojich kompetencií.

Stanoviská s pripomienkami (podmienkami):

Banskobystrický samosprávny kraj, oddelenie územného plánovania a životného prostredia (list č. 09670/2025/ODDUPZP-4 zo dňa 11. 02. 2026) vzniesol zásadné pripomienky, v ktorých upozornil na potrebu rešpektovania záväznej časti Územného plánu VÚC BBSK a nutnosť spracovania územnoplánovacej dokumentácie obce Hontianske Tesáre. Zároveň zásadne nesúhlasil s trasovaním dopravy po cestách III. triedy, ktoré sú v nevyhovujúcom stavebno-technickom stave a nie sú dimenzované na predpokladanú záťaž.

Okresný úrad Krupina, odbor starostlivosti o životné prostredie (list č. OU-KA-OSZP-2025/000169-004 zo dňa 13. 02. 2025) upozornil, že v dotknutej lokalite platí 1. stupeň územnej ochrany prírody podľa zákona č. 543/2002 Z. z. a v širšom okolí sa nachádza registrovaný biotop národného významu, pričom trval na plnení požiadaviek zapracovaných už v rozsahu hodnotenia.

Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Banská Bystrica, odbor integrovaného povoľovania a kontroly (list č. 790-4679/47-10/2025 zo dňa 11. 02. 2025) uviedla, že súhlasí s realizáciou navrhovanej činnosti len za predpokladu splnenia podmienky, že použitá technológia bude striktne spĺňať najlepšie dostupné techniky (BAT) pre spaľovanie odpadov.

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia geológie a prírodných zdrojov, odbor štátnej geologickej správy (list č. 5335/2023-11.1.2, 13148/2023 zo dňa 28. 02. 2023) vyhodnotila geologické a hydrogeologické pomery ako primerané, avšak odporučila v dokumentácii ucelene prepracovať a zjednotiť roztrúsené informácie o horninovom prostredí a podzemných vodách.

Nesúhlasné stanoviská (žiadajúce nulový variant):

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia vôd (list č. 4982/2025 zo dňa 30. 01. 2025) vznieslo zásadný nesúhlas, v ktorom požadovalo dôsledné preukázanie ochrany vodnej bilancie a posúdenie rizík, či hĺbkové vrty neohrozia blízke zdroje minerálnej vody, a z hľadiska predbežnej opatrnosti preferovalo nulový variant.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, Štátna kúpeľná komisia (list č. S15344-2025-IKŽ-4 zo dňa 12. 02. 2025 a jeho doplnenie zo dňa 17. 03. 2025, v spojení s vyjadrením č. S17013-2026-IKŽ-1 zo dňa 18. 02. 2026) vyjadrila striktný nesúhlas s realizáciou navrhovanej činnosti. Poukázala na to, že projekt sa nachádza na území ochranného pásma II. stupňa prírodných liečivých zdrojov v Dudinciach a prírodných minerálnych zdrojov v Santovke a Slatine, pričom nie je možné vylúčiť negatívny vplyv na tlakové pomery v hydrogeologickom kolektore termálnych vôd a hlukové či emisné znehodnotenie kúpeľného prostredia.

Obec Hontianske Tesáre (list č. OcÚ-HT-S2025/00076 zo dňa 12. 02. 2025) vyjadrila nesúhlas s pokračovaním procesu posudzovania a žiadala uplatnenie nulového variantu. Nesúhlas odôvodnila najmä nevhodným umiestnením na kvalitnej poľnohospodárskej pôde, rozporom so strategickými dokumentmi a vážnymi nedostatkami v zvozovej štúdii, ktorá podľa obce drasticky podhodnocuje reálnu frekvenciu nákladnej dopravy.

Mesto Krupina (spoločné stanovisko reprezentujúce záujmy 36 miest a obcí okresu Krupina) doručilo vyjadrenie, v ktorom zhodne s dotknutou obcou uplatnilo obavy z vplyvu na podzemné vody, preťaženia dopravnej infraštruktúry a narušenia rozvojového potenciálu regiónu Hont, a preto žiadalo činnosť zamietnuť v plnom rozsahu.

Priatelia Zeme - SPZ (list zo dňa 10. 02. 2025) vyjadrili nesúhlas s navrhovaným modelom a trvali na prísnom dodržiavaní hierarchie odpadového hospodárstva, pričom namietali proti nadmernému dimenzovaniu spaľovne, nejasnostiam s nakladaním so vzniknutým nebezpečným odpadom (popolček a reakčné zvyšky) a nedostatočnému posúdeniu príspevku k emisii skleníkových plynov.

Dotknutá verejnosť a občianske iniciatívy (vrátane Občianskej iniciatívy Terany proti energetickému ReUse centru v obci Hontianske Tesáre) uplatnili desiatky zásadných nesúhlasných námietok upozorňujúcich na riziká znečistenia ovzdušia, pôdy a poškodenia turizmu v regióne. Svoj hromadný nesúhlas potvrdili aj doručenou petíciou s 7 345 podpismi občanov požadujúcich vydanie nesúhlasného záverečného stanoviska.

Odborný posudok k navrhovanej činnosti podľa § 36 zákona č. 24/2006 Z. z. vypracovala na základe určenia ministerstva listom č. 5956/2025-11.1/šm, 38530/2025 zo dňa 10. 07. 2025 Doc. Ing. Emília Hroncová, PhD., A. Hlinku 2556/29, 960 01 Zvolen, zapísaná v zozname odborne spôsobilých osôb na posudzovanie vplyvov na životné prostredie pod číslom 564/2011/OEP (ďalej len „spracovateľka posudku“).

Odborný posudok bol spracovateľkou posudku doručený na ministerstvo dňa 18. 11. 2025 (v celkovom rozsahu 191 strán, pričom jeho neoddeliteľnú prílohu tvorilo vyhodnotenie stanovísk zo strany navrhovateľa s rozsahom 195 strán).

Ministerstvo listom č. 3449/2026-11.1/šm, 1731/2026 zo dňa 13. 01. 2026 v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku oznámilo účastníkom konania a zúčastneným osobám, že zhromaždilo podklady na vydanie rozhodnutia, ku ktorým sa môžu pred vydaním rozhodnutia vyjadriť, taktiež k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie v lehote do 10 pracovných dní odo dňa doručenia tohto upovedomenia.

Dňa 11. 03. 2026 ministerstvo vydalo záverečné stanovisko č. 3449/2026-11.1, 13921/2026, 13922/2026-int. (ďalej len „záverečné stanovisko“), v ktorom rozhodlo, že podľa § 37 zákona v znení účinnom do 31. 03. 2023 a podľa § 46 a § 47 správneho poriadku nesúhlasí s realizáciou navrhovanej činnosti „Energetické ReUse centrum – ERC“, a za odsúhlasený variant považuje nulový variant, t. j. variant bez realizácie navrhovanej činnosti. Záverečné stanovisko bolo zverejnené na webovom sídle ministerstva (www.enviroportal.sk).

Proti záverečnému stanovisku bol podľa § 61 ods. 1 správneho poriadku doručený v zákonom stanovenej lehote rozklad od navrhovateľa, spoločnosti Granya, a.s., so sídlom Námestie osloboditeľov 3784/3A, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 53 570 103 vypracovaný dňa 27. 03. 2026 (na MŽP SR doručený dňa 30. 03. 2026) (ďalej aj ako „podávateľ rozkladu“).

Podávateľ rozkladu namieta nezákonnosť a nesprávnosť napadnutého záverečného stanoviska, pričom uvádza, že napadnuté rozhodnutie trpí vnútornými rozpormi, je nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnené, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (najmä z nesprávnej aplikácie princípu predbežnej opatrnosti) a z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Svoje námietky podávateľ rozkladu rozdelil do desiatich hlavných bodov (A až J):

1. Vecné námietky k jednotlivým oblastiam nesúhlasu (Sekcie A až D)

A/ K ochrane prírodných liečivých a minerálnych zdrojov (Dudince, Santovka, Slatina): Podávateľ rozkladu zásadne odmieta tvrdenie, že projekt predstavuje hrozbu pre prírodné liečivé vody v Dudinciach a minerálne pramene v Santovke a Slatine:

Samotné umiestnenie v ochrannom pásme II. stupňa neznamená automatický zákaz alebo neprípustnosť činnosti. Právne predpisy vyžadujú preukázanie konkrétneho a reálneho rizikového mechanizmu vo vzťahu k hydrogeologickým pomerom danej lokality, čo sa v konaní nestalo.

Stanoviská Štátnej kúpeľnej komisie, z ktorých ministerstvo vychádzalo, neobsahujú žiadny vecný, konkrétny ani odborný protisúbor či alternatívny hydrogeologický posudok. Komisia sa uspokojila len s abstraktným tvrdením, že „vplyv nie je možné spoľahlivo vylúčiť“, čo podávateľ rozkladu považuje za neprípustnú „právnu skratku“.

Predložený hydrogeologický posudok spoločnosti ENVIGEO, a.s. potvrdil, že realizácia projektu nemá reálny potenciál negatívne ovplyvniť chránené vodné zdroje.

Podávateľ rozkladu poukazuje na európske precedensy, kedy moderné zariadenia na energetické zhodnocovanie odpadu (ZEVO) bezpečne fungujú v tesnej blízkosti svetoznámych kúpeľných miest (napr. spaľovňa Pfaffenau pri Viedni, Müllheizkraftwerk pri Wiesbadene, či mestská spaľovňa priamo v Budapešti).

B/ K argumentácii týkajúcej sa dopravy a cestnej infraštruktúry: Podávateľ rozkladu namieta, že ministerstvo sa jednostranne priklonilo k nesúhlasnému vyjadreniu

Banskobystrického samosprávneho kraja (BBSK) bez akéhokoľvek vlastného odborného rozboru a bez toho, aby vyriešilo rozpory v spise.

Pripomienky BBSK k nevyhovujúcemu stavu ciest III. triedy (III/2551 a III/2563) sú podľa podávateľa rozkladu len všeobecnými opisnými tvrdeniami, ktoré neobsahujú žiadny odborný prepočet a nijako nevyvracajú závery komplexného Dopravno-kapacitného posúdenia a Zvozovej štúdie spracovanej spoločnosťou FIDOP s.r.o..

Podávateľ rozkladu má za to, že ministerstvo úplne ignorovalo navrhované kompenzačné a zmierňujúce opatrenia (napr. trasovanie dopravy mimo intravilánov, časové obmedzenia prejazdov, či technickú rekonštrukciu dotknutých úsekov ciest pred spustením prevádzky), ktoré logicky vyplynuli z procesu posudzovania a ktoré podávateľ rozkladu akceptoval.

C/ K vplyvom na krajinu, využívanie zeme a poľnohospodársku pôdu: Hoci sa projekt nachádza na ornej pôde (BPEJ 5), podávateľ rozkladu zdôrazňuje, že záber pôdy bol posúdený ako akceptovateľný. Formálne vyňatie pôdy z poľnohospodárskeho fondu je predmetom nadväzujúcich schvaľovacích konaní, v ktorých sa vyžaduje vyjadrenie obce, a preto nemôže byť dôvodom na negatívne stanovisko v procese EIA. Architektonická štúdia a vizualizácie navyše potvrdili, že stavba je esteticky vhodne včlenená do otvorenej krajiny a nepôsobí rušivo.

D/ K stratégii odpadového hospodárstva, brownfieldom a železnici: Podávateľ rozkladu vyvracia tvrdenia, že projekt je v rozpore so strategickými cieľmi SR. Naopak, vybudovanie zariadenia s energetickou účinnosťou 93 % prispeje k odklonu odpadov od skládkovania. Poukazuje na to, že umiestnenie v priemyselnej zóne, na brownfielde či napojenie na železnicu nie sú zákonnými podmienkami na schválenie zámeru, ale len koncepčnými odporúčaniami, ktoré nemožno zneužívať na zamietnutie projektu.

2. Právne námietky k aplikácii princípov a procesných postupov (Sekcie E až I)

E/ K chybnej aplikácii princípu predbežnej opatrnosti: Podávateľ rozkladu s odkazom na bohatú judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. vec Pfizer, T-13/99 alebo BASF, T-584/13) a Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 10Sžo/57/2015) argumentuje, že:

Princíp predbežnej opatrnosti nemôže slúžiť na ospravedlnenie svojvoľných, intuitívnych či politických rozhodnutí založených na čisto hypotetických obavách a nevedeckých domnienkach.

Predbežná opatrnosť sa môže uplatniť len vtedy, ak napriek zozbieraniu najlepších vedeckých poznatkov pretrváva vedecká neistota. V tomto prípade však všetky odborné podklady (posudky, štúdie, merania) riziká jednoznačne kvantifikovali a označili ich za technicky kontrolovateľné a zvládnuteľné pomocou podmienok a monitoringu. Za takejto situácie malo ministerstvo určiť prísne podmienky prevádzky, a nie projekt bez vecnej argumentácie zakázať.

F/ K nezákonnému zohľadneniu doručenej petície: ministerstvo podľa podávateľa rozkladu pochybilo, keď svoje negatívne stanovisko postavilo na petícii s 7 345 podpismi občanov:

Petícia bola doručená oneskorene, až po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty na pripomienkovanie správy o hodnotení podľa § 35. Ministerstvo na nej preto nemalo v zmysle zákona zakladať meritórne rozhodnutie.

Petícia neobsahovala žiadne nové odborné poznatky či vedecké argumenty, predstavovala len politicko-sociálny nesúhlas verejnosti. Povinnosťou ministerstva bolo rozhodovať na základe odborných dôkazov, nie na základe politického tlaku.

G/ Odklon od záverov odborného posudku bez odôvodnenia: Podávateľ rozkladu namieta, že ministerstvo sa od kľúčového podkladu (odborného posudku spracovateľky Doc. Ing. Emílie Hroncovej, PhD., ktorá odporučila vydať súhlasné záverečné stanovisko) úplne odklonilo bez

toho, aby predložilo akékoľvek vlastné odborné argumenty či nové dôkazy. Ministerstvo tým porušilo povinnosť stanovenú § 47 ods. 3 správneho poriadku.

H/ Porušenie základných princípov správneho konania: Rozhodnutie podľa podávateľa rozkladu hrubo porušuje princípy materiálneho právneho štátu:

Zásadu primeranosti (proporcionality): Negatívne stanovisko je najprísnejším možným zásahom. Ministerstvo malo zvoliť menej invazívnu alternatívu v podobe určenia podmienok a monitoringu.

Zásadu predvídateľnosti a legitímnych očakávaní: Podávateľ rozkladu mal legitímne očakávanie, že ak splní všetky požiadavky rozsahu hodnotenia a doručí kladné odborné posudky, projekt bude posúdený súhlasne.

Porušené boli aj zásady zákonnosti (§ 3), rovnosti účastníkov (§ 4) a zistenia materiálneho stavu veci (§ 32 správneho poriadku).

I/ Porušenie princípu nediskriminácie a precedenčnej zásady: Podávateľ rozkladu poukazuje na rozhodovaciu prax MŽP SR pri iných porovnateľných projektoch spaľovní (napr. Drienov, Košice), kde ministerstvo pripustilo existenciu podobných rizík, avšak nevyhodnotilo ich ako dôvod na zamietnutie, ale na určenie prísneho monitorovacieho režimu. Selektívne zamietnutie projektu ERC Hontianske Tesáre bez objektívneho rozlíšenia je preto diskriminačné.

3. Ústavnoprávna intenzita nezákonnosti (Sekcia I)

Podávateľ rozkladu na záver upozorňuje, že toto negatívne rozhodnutie priamo zasahuje do jeho ústavných práv. Keďže negatívne stanovisko EIA definitívne blokuje akékoľvek ďalšie povoľovacie procesy (napr. integrované povolenie), ministerstvo tým fakticky zmarilo investíciu a porušilo ústavné právo na slobodu podnikania (čl. 35 Ústavy SR) a právo vlastniť a užívať majetok (čl. 20 Ústavy SR), a to bez náležitého zákonného základu a neprimeraným spôsobom (odkaz na nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 20/2014).

Návrh rozhodnutia (Sekcia IV):

Podávateľ rozkladu v rozklade žiada, aby minister životného prostredia SR na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie o podanom rozklade rozhodol tak, že mení rozhodnutie ministerstva č. 3449/2026-11.1 zo dňa 11. 03. 2026 tak, že súhlasí s realizáciou navrhovanej činnosti za predpokladu dodržania príslušných platných právnych predpisov a splnenia stanovených podmienok a realizácie opatrení.

Ministerstvo listom č. 3449/2026-11.1/šm, 29877/2026 zo dňa 19. 05. 2026 upovedomilo podľa § 56 správneho poriadku účastníkov konania o obsahu podaného rozkladu a vyzvalo ich, aby sa k nim vyjadrili.

Na predmetné upovedomenie o obsahu rozkladu a výzve na vyjadrenie, reagovali:

Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P. O. BOX 1218, 821 02 Bratislava, elektronicky dňa 21. 05. 2026.

Mesto Krupina, spoločný obec, spoločná obecná úradovňa, Svätotrojičné námestie 4/4, 963 01 Krupina, ako spoločné stanovisko obce Bzovík, Obce Kráľovce-Krnišov, obce Cerovo, obce Čabradský Vrbovok, obce Čekovce, obce Devičie, obce Dolné Mladonice, obce Dolný Badín, mesta Krupina, obce Lackov, obce Ladzany, obce Lišov, obce Litava, obce Medovarce, obce Domaníky, obce Senohrad, obce Súdovce, obce Sudince, obce Hontianske Tesáre, obce Horné Mladonice, obce Horný Badín, obce Jalšovík, obce Kozí Vrbovok, obce Terany, obce Trpín, obce Uňatín, obce Zemiansky Vrbovok a obce Žibritov, listom zo dňa 29. 05. 2026.

Mgr. Žaneta Beňová, Ľ. Štúra 179/22, 962 71 Dudince, listom zo dňa 29. 05. 2026;

Mgr. Oľga Láslová, Dvorníky 182, 962 68 Hontianske Tesáre (splnomocnenec občianskej iniciatívy a splnomocnenec petície), listom zo dňa 29. 05. 2026;

Ing. Drahoslav Paulíny, J. Kráľa 161/2, 962 71 Dudince listom zo dňa 29. 05. 2026

Vyššie uvedení účastníci konania v doručených stanoviskách zopakovali svoje námietky k realizácii navrhovanej činnosti, ktoré doručili v rámci prvostupňového konania.

Ministerstvo napadnuté záverečné stanovisko, rozklad ako aj príslušný spisový materiál predložilo v zmysle § 57 ods. 2 a § 61 ods. 3 správneho poriadku ministrovi životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej ako „odvolací orgán“) listom č. 3449/2026-11.1/šm, 46819/2026-int. zo dňa 06. 08. 2026 na rozhodnutie o rozklade. O tejto skutočnosti upovedomilo účastníkov konania listom č. 3449/2026-11.1/šm, 46818/2026 zo dňa 06. 08. 2026.

Napadnuté rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál preskúmala Osobitná komisia ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov vo veciach posudzovania vplyvov na životné prostredie (ďalej ako „osobitná komisia"). Osobitná komisia zistila, že podaný rozklad spĺňa podmienky podľa správneho poriadku na začatie konania podľa § 61 správneho poriadku a bol podaný včas a oprávnenou osobou.

Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal napadnuté záverečné stanovisko v celom rozsahu a **k podanému rozkladu zaujal nasledovné stanovisko:**

K ochrane prírodných liečivých zdrojov a prírodných minerálnych zdrojov (Dudince, Santovka, Slatina) (Námietka A) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu zásadne odmieta záver, že by navrhovaná činnosť predstavovala akúkoľvek hrozbu pre prírodné liečivé vody v Dudinciach a prírodné minerálne pramene v Santovke a Slatine.

V tejto súvislosti odvolací orgán z hľadiska uplatniteľného environmentálneho práva považuje argumentáciu podávateľa rozkladu za vnútorne nekonzistentnú, keďže opomína osobitosti hydrogeologických pomerov a zraniteľnosť štruktúry tzv. „levickej žriedlovej línie“. Argumentácia podávateľa rozkladu zároveň bagatelizuje mieru zraniteľnosti štruktúry tzv. „levickej žriedlovej línie“ a nedáva odpoveď na kľúčovú otázku, či navrhovanú činnosť možno pri tejto zraniteľnosti považovať za zlučiteľnú s ochranným režimom prírodných liečivých zdrojov.

Parcela č. 4678/1 v k. ú. Hontianske Tesáre, na ktorej sa plánuje výstavba Energetického ReUse centra, sa celou svojou plochou nachádza v ochrannom pásme II. stupňa prírodných liečivých zdrojov v Dudinciach a prírodných minerálnych zdrojov v Santovke a Slatine. Ochranné pásmo bolo určené vyhláškou Ministerstva zdravotníctva SR č. 19/2000 Z. z. práve na účel zabezpečenia zvýšenej ochrany kvality, výdatnosti a stability dotknutých hydrogeologických štruktúr. Podľa § 28 zákona č. 538/2005 Z. z. je v ochrannom pásme II. stupňa zakázané vykonávať činnosti, ktoré by mohli ovplyvniť fyzikálne, chemické, mikrobiologické alebo biologické vlastnosti prírodnej liečivej vody, jej využiteľné množstvo, zdravotnú bezchybnosť alebo výdatnosť zdrojov.

Štátna kúpeľná komisia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej ako „ŠKK MZ SR“) ako vecne príslušný dotknutý orgán uplatnila v konaní zásadný a opätovný nesúhlas s realizáciou činnosti. Tento nesúhlas nie je formálny ani všeobecný: opiera sa o odborné zistenia a o fakt, že v hlbinnom hydrogeologickom kolektore kvartérnych a minerálnych vôd už v súčasnosti prebiehajú negatívne zmeny v tlakových pomeroch. Navrhovaný odber technologickej podzemnej vody (predpokladaná spotreba do 30 000 m³ ročne) z novej studne/vrtu priamo v infiltračnej a tranzitnej oblasti predmetnej štruktúry predstavuje zásah, ktorý by mohol viesť k ďalšiemu zhoršeniu existujúceho deficitu a k destabilizácii tlakových pomerov. V situácii, keď

je dotknutý región dlhodobo vystavený extrémnemu suchu a výpadkom zásobovania pitnou vodou, je takýto dodatočný odber potrebné hodnotiť ako neprípustné zaťaženie citlivej vodnej bilancie územia.

Dudinské minerálne pramene predstavujú unikátne prírodné bohatstvo s mimoriadne vzácnou kombináciou súčasného výskytu voľne rozpusteného oxidu uhličitého a sírovodíka, čo ich zaraďuje medzi balneologicky najcennejšie pramene. V takto chránenom a hydrogeologicky citlivom území nie je možné pristupovať k navrhovanej činnosti ako k bežnému priemyselnému zámeru. Hĺbkový mechanický zásah (vrtné práce) a následná manipulácia s významnými objemami materiálov a odpadov – vrátane látok so znečisťujúcim potenciálom (chemické činidlá, popolček a pod.) – v infiltračnom a transportnom zázemí žriedlovej štruktúry objektívne vytvára permanentné riziko prieniku polutantov do podzemných vôd.

Názor podávateľa rozkladu, že prípadná havária by zasiahla „iba“ izolovaný neogénny kolektor, je odborným tvrdením bez opory v charaktere územia a v zásadných tektonických vlastnostiach žriedlovej línie. Levická žriedlová línia (turovsko-levická hrasť) je typická tektonickým porušením, zlomami a prepojením puklinových systémov; v takýchto podmienkach nemožno s potrebnou mierou istoty technicky vylúčiť hydrogeologickú komunikáciu medzi jednotlivými vrstvami a kolektormi. V prípade kontaminácie hlbinného kolektora ide o riziko, ktorého odstránenie je technicky mimoriadne problematické až prakticky nerealizovateľné, a to pri vysokej časovej a finančnej neistote. Preto je dôvodné hodnotiť riziko ako potenciálne nezvratné, s možnými zásadnými dôsledkami na kúpeľníctvo a hospodársku stabilitu regiónu.

Podávateľ rozkladu ďalej poukazuje na to, že mal v úmysle realizovať doplňujúci hydrogeologický prieskum prostredníctvom overovacieho hĺbkového vrtu priamo na dotknutej parcele, čím chcel exaktne preukázať neexistenciu hydraulického prepojenia medzi neogénnym kolektorom a hlbinnou zvodneľou minerálnych prameňov. Tvrdí, že mu toto overenie bolo znemožnené, v dôsledku čoho správny orgán udržiava stav „umelej neistoty“.

Odvolací orgán k tejto námietke konštatuje, že realizáciu predmetného prieskumného hydrogeologického vrtu nesúhlasným stanoviskom záväzne zamietla ŠKK MZ SR ako vecne a procesne príslušný orgán štátnej správy podľa zákona č. 538/2005 Z. z. o prírodných liečivých vodách, prírodných liečebných kúpeľoch, kúpeľných miestach a prírodných minerálnych vodách.

Tento postup ŠKK MZ SR ako dotknutého orgánu, rovnako ako následný postup prvostupňového orgánu, ktorý toto stanovisko prevzal, považuje odvolací orgán za plne zákonný a odôvodnený.

Podľa § 28 ods. 2 písm. a) v spojení s vyhláškou MZ SR č. 19/2000 Z. z. je v ochrannom pásme II. stupňa v Dudinciach bez predchádzajúceho súhlasu ŠKK MZ SR striktne zakázané vykonávať akékoľvek hĺbkové zúrodňovacie, stavebné či hydrogeologické práce vrátane vrtov. ŠKK MZ SR ako garant ochrany kúpeľného bohatstva správne vyhodnotila, že samotná realizácia nového hĺbkového vrtu predstavuje akútne a bezprostredné riziko pre hydrogeologickú štruktúru. Vŕtanie do tektonicky porušenej a zlomovej štruktúry, akou je levická žriedlová línia v k. ú. Hontianske Tesáre, nesie so sebou inherentné riziko, že už počas samotných vrtných prác dôjde k strhnutiu tlaku, prepojeniu izolovaných obzorov alebo k prieniku povrchového znečistenia (vrátane vrtného výplachu) priamo do ložiskového kolektora. ŠKK MZ SR preto nemohla schváliť realizáciu vysoko rizikového vrtu len preto, aby si ním investor ex-post overoval a obhajoval ekonomickú životaschopnosť realizácie navrhovanej činnosti.

Argumentácia podávateľa rozkladu, že ŠKK MZ SR si nesúhlasom s vrtom účelovo udržiava stav pochybností, je z hľadiska odvolacieho orgánu právne irelevantná. Poslaním štátnych orgánov v zmysle princípu predbežnej opatrnosti je predchádzať rizikám ex-ante. Ak by ŠKK MZ SR povolila rizikový vrt, pri ktorom by došlo k poškodeniu prameňov, išlo by o porušenie

jej základných zákonných povinností. Rozhodnutie nepovoliť overovací vrt je preto priamym a logickým vyjadrením preventívneho ochranného režimu kúpeľného územia a nie procesným pochybením. Odvolací orgán preto konštatuje, že podávateľ rozkladu v tomto smere neprejavil potrebnú procesnú bdelosť a nevyužil procesné prostriedky, ktoré mu právny poriadok poskytuje; primerane možno poukázať aj na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelým).

Záverom odvolací orgán konštatuje, že nesúhlasné záverečné stanovisko z dôvodu ochrany vodných útvarov je plne zlučiteľné s európskym environmentálnym právom. Rámcová smernica o vode 2000/60/ES a smernica 2006/118/ES o ochrane podzemných vôd ukladajú členským štátom povinnosť uplatňovať preventívne opatrenia a zabezpečiť, aby nedochádzalo k zhoršovaniu stavu vôd ani k ohrozeniu dosiahnutia dobrého stavu.

Odvolací orgán poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, najmä rozsudok vo veci C-461/13 („Weser“), z ktorého vyplýva, že povinnosť predchádzať zhoršeniu stavu vodných útvarov je záväzným pravidlom uplatniteľným aj v individuálnych povoľovacích konaniach. Ak existuje reálne riziko zhoršenia stavu útvaru povrchovej alebo podzemnej vody alebo ohrozenia dosiahnutia jeho dobrého stavu, príslušné orgány sú povinné projekt nepripustiť.

Z uvedených dôvodov odvolací orgán uzatvára, že uplatnenie preventívneho prístupu a princípu predbežnej opatrnosti vo vzťahu k ochrannému pásmu II. stupňa prírodných liečivých zdrojov nebolo iba otázkou správnej úvahy, ale predstavovalo postup, ktorý zodpovedá ochrannému režimu územia a povinnostiam vyplývajúcim z vnútroštátneho aj európskeho právneho rámca ochrany vôd a zdrojov.

K námietke týkajúcej sa dopravy a cestnej infraštruktúry (Námietka B) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu namieta, že ministerstvo sa pri posudzovaní vplyvov dopravy jednostranne priklonilo k nesúhlasným vyjadreniam Banskobystrického samosprávneho kraja (BBSK) a dotknutej obce Hontianske Tesáre, pričom celkom odignoroval ním predložené odborné podklady a navrhované zmierňujúce opatrenia. Podávateľ rozkladu poukazuje na to, že ním predložená Dopravno-inžinierska štúdia (dopravno-kapacitné posúdenie), ktorú vypracovala spoločnosť FIDOP s.r.o. v máji 2024, jednoznačne preukázala, že existujúca styková križovatka K2 (ciest I/66 a III/2551) ako aj priesečná križovatka K1 na ceste III/2551 budú s veľkou rezervou kapacitne vyhovovať po celú dobu posudzovaného obdobia (t. j. minimálne do roku 2047).

Odvolací orgán vyhodnotil námietku podávateľa rozkladu ako neopodstatnenú. Podávateľ rozkladu vo svojej argumentácii účelovo zamieňa pojmy „dopravno-kapacitná priepustnosť križovatiek“ a „únosnosť environmentálnych vplyvov dopravy na chránené územie a obyvateľstvo“. Odvolací orgán preto dospel k záveru, že ministerstvo posúdil vec správne, a to na základe nasledujúcich dôvodov.

Z administratívneho spisu vyplýva, že podávateľ rozkladu opiera svoju obranu predovšetkým o matematické výpočty kapacít križovatiek (STN 73 6102 a TP 102). Zároveň však z rozkladu ani z predložených podkladov nevyplýva, že by podávateľ rozkladu hodnoverne vyvrátil zistenia týkajúce sa reálnych stavebno-technických parametrov dotknutej cestnej siete.

Zo stanoviska BBSK ako vlastníka a správcu ciest III. triedy (III/2551 a III/2563) založeného v spise vyplýva, že predmetné komunikácie sú v kritickom stave a ich šírkové a smerové parametre (vrátane polomerov zákrut) sú miestami také, že bezpečné míňanie protiidúcich nákladných vozidiel je spojené s reálnym rizikom poškodzovania krajníc a ďalšej degradácie vozovky. Táto skutočnosť má priamy význam pre posúdenie prijateľnosti navrhovanej dopravy, pretože priamo súvisí s bezpečnosťou, plynulosťou a predovšetkým s rozsahom sekundárnych vplyvov (prašnosť, uvoľňovanie mikročastíc z degradovaných povrchov, vibrácie).

Za daného skutkového stavu odvolací orgán považuje za dôvodný záver prvostupňového orgánu, že samotná deklarovaná dopravno-kapacitná priepustnosť križovatiek nemôže nahradiť posúdenie reálnej zlučiteľnosti navrhovanej intenzity ťažkej dopravy so stavebno-technickým stavom a parametrami dotknutých regionálnych komunikácií.

Na základe podkladov nachádzajúcich sa v administratívnom spise odvolací orgán konštatuje, že podklady predložené podávateľom rozkladu pracujú s predpokladom prepravy odpadov vozidlami s nosnosťou 20 ton (54,2 prejazdov denne). Z pripomienok dotknutých subjektov založených v spise zároveň vyplýva, že v reálnych podmienkach spádovej oblasti sa komunálny odpad zváža technikou s podstatne nižšou nosnosťou (cca 6 – 10 ton).

Odvolací orgán konštatuje, že podávateľ rozkladu v rozklade ani v ďalších podaniach nepreukázal, že predpoklad používania výlučne 20-tonových plne vyťažených súprav je reálne zabezpečený (zmluvne, prevádzkovo alebo organizačne) a zároveň nevysporiadal dôsledky alternatívneho spôsobu zvozu na počet prejazdov. Pri nižšej nosnosti vozidiel je pritom logickým dôsledkom nárast počtu prejazdov pre dosiahnutie rovnakého ročného objemu (130 000 t/rok), čo má bezprostredný dopad na rozsah hlukovej záťaže, vibrácií a prašnosti.

Za tejto situácie odvolací orgán považuje za vecne správny záver prvostupňového orgánu, že na takto nastavenom (nepreukázanom) logistickom predpoklade nie je možné spoľahlivo založiť následné závery o environmentálnych vplyvoch dopravy.

Na základe podkladov nachádzajúcich sa v administratívnom spise odvolací orgán konštatuje, že podávateľ rozkladu argumentuje prijateľnosťou navrhovanej dopravy najmä cez výsledok dopravno-kapacitného posúdenia. Odvolací orgán zdôrazňuje, že dopravno-kapacitné posúdenie rieši predovšetkým plynulosť dopravy a úroveň služby na križovatkách, nie však samo osebe únosnosť vplyvov dopravy na životné prostredie a zdravie obyvateľstva.

Z administratívneho spisu vyplýva, že presmerovanie dopravy na cestu III/2551 cez osadu Patkoš síce obchádza centrum obce Hontianske Tesáre, zároveň však koncentruje dopravnú záťaž do úsekov s obytnou zástavbou v bezprostrednej blízkosti komunikácie. V takomto usporiadaní územia je potrebné posudzovať nielen počet prejazdov, ale aj kumulatívne pôsobenie hluku, vibrácií a prašnosti a tiež dopady na bezpečnosť cestnej premávky; podávateľ rozkladu pritom tieto aspekty v rozklade buď opomenul, alebo ich vyhodnotil len všeobecne, bez odstránenia pochybností vyplývajúcich zo spisu.

Odvolací orgán dodáva, že smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie vyžaduje komplexné posúdenie významných vplyvov projektu, vrátane vplyvov dopravy, a to v reálnych podmienkach územia a pri zohľadnení kumulácie vplyvov. Z tohto hľadiska nemožno považovať za postačujúce, ak podávateľ rozkladu obhajuje projekt výlučne tým, že „križovatky sú kapacitne vyhovujúce“ podľa STN/TP, bez toho, aby súčasne hodnoverne vyvrátil zistenia prvostupňového orgánu o reálnych dopadoch dopravy na obytné územie, bezpečnosť a ďalšie zložky životného prostredia.

Vzhľadom na uvedené odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový orgán vyhodnotil dopravné riešenie z hľadiska jeho environmentálnych a zdravotných vplyvov vecne správne a v súlade s účelom zákona č. 24/2006 Z. z. Podávateľ rozkladu pritom v rozklade neuviedol také konkrétne skutkové alebo odborné tvrdenia a nepredložil také dôkazy, ktoré by spôsobili dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení alebo úvah prvostupňového orgánu.

Odvolací orgán sa stotožňuje so závermi ministerstva ohľadom neudržateľnosti dopravného riešenia. Banskobystrický samosprávny kraj (BBSK) ako dotknutý orgán doručil dňa 11. 02. 2025 zásadné nesúhlasné stanovisko, v ktorom poukázal na nevyhovujúci stavebno-technický stav ciest III/2551 a III/2563. Tieto komunikácie prechádzajú intravilánmi obcí a nie sú konštrukčne ani priestorovo dimenzované na tranzit ťažkých nákladných vozidiel zvážajúcich

odpad. Zvozová štúdia predložená podávateľom rozkladu navyše vykazuje vážne metodické pochybenie: modelovala dopravnú záťaž pri použití 20-tonových vozidiel, avšak reálna komunálna zvozová technika v dotknutom regióne má priemernú nosnosť len 6 až 10 ton. Pre prevoz plánovaných 130 000 ton odpadu ročne by tak reálna frekvencia jázd bola dvoj- až trojnásobne vyššia, čo by drasticky zvýšilo hluk, prach, otrasy a znížilo bezpečnosť obyvateľov v okolí kúpeľného mesta Dudince. Ponúkané kompenzačné opatrenia (rekonštrukcia ciest) navyše nemajú oporu v reálnych majetkovo-právnych vzťahoch investora k cestnému telesu. Z hľadiska odpadového hospodárstva je projekt s kapacitou 130 000 t/rok v danom regióne neopodstatnený. Okres Krupina vyprodukuje ročne len okolo 5 000 ton nerecyklovateľného odpadu. Navrhovaná činnosť by tak bola závislá od dovozu odpadu zo vzdialených častí SR, čo odporuje európskemu princípu sebestačnosti a blízkosti.

Odvolací orgán považuje porovnanie s projektmi v Drienove a Košiciach (Námietka I) za neprípustné, nakoľko tieto prevádzky sú situované v priemyselných zónach s existujúcou adekvátnou infraštruktúrou a nezasahujú do ochranných pásiem minerálnych a kúpeľných vôd.

K vplyvom na krajinu, využívanie zeme a poľnohospodársku pôdu (Námietka C) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu v rozklade namietal, že ministerstvo nesprávne a neprimerane vyhodnotilo dopady projektu na poľnohospodársku pôdu a krajinný ráz.

Odvolací orgán po preskúmaní rozkladu, administratívneho spisu a podkladov rozhodnutia konštatuje, že argumentácia podávateľa rozkladu neobstojí a námietka je neopodstatnená.

Podávateľ rozkladu síce bonitu pôdy označuje za „nižšiu“, avšak zo spisu vyplýva, že parcela č. 4678/1 predstavuje 75 524 m² (viac ako 7,5 ha) aktívne využívanej ornej pôdy nachádzajúcej sa mimo zastavaného územia obce (extravilán). Takýto rozsah záberu nie je možné bagatelizovať len poukazom na 5. bonitnú skupinu ani prepočtom na tonáž obilnín, keďže ochrana poľnohospodárskej pôdy sleduje aj zachovanie jej funkcií ako neobnoviteľného prírodného zdroja (produkčná, retenčná, ekologická a krajinotvorná funkcia).

Námietku podávateľa rozkladu o „rekultivácii“ odvolací orgán považuje za zavádzajúcu v tej časti, v ktorej má navodiť dojem, že záber pôdy je dočasný a plne vratný. Rekultivácia môže mať význam pri dočasných záberoch a dočasnom narušení povrchu, avšak nemôže zvrátiť podstatu zásahu, ak je výsledkom realizácie zámeru trvalé odňatie pôdy poľnohospodárskemu využívaniu a jej premena na priemyselno-prevádzkový areál. V takom prípade nejde o „dočasnú“ stratu pôdnej funkcie, ale o trvalý a nevratný zásah do poľnohospodárskeho pôdneho fondu.

Rovnako má odvolací orgán za to, že námietka podávateľa rozkladu, že vyňatie pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu má byť riešená v následnom konaní, a preto nemá byť dôvodom pre zamietavé stanovisko ministerstva. V konaniach podľa zákona č. 24/2006 Z. z. je úlohou správneho organu posúdiť prijateľnosť zámeru včas a komplexne. Ak je zásah do pôdy jedným z rozhodujúcich negatívnych vplyvov, správny orgán ho nemôže formálne odsunúť na neskoršie štádiá bez popretia preventívnej funkcie konania o posúdení vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie.

Zo spisu zároveň nevyplýva, že by podávateľ rozkladu preukázal nevyhnutnosť umiestnenia zámeru práve na poľnohospodárskej pôde v extraviláne, najmä vo forme seriózneho porovnania s alternatívami (priemyselné plochy, brownfieldy, územia s nižšou mierou konfliktov). Za tejto situácie je záver prvostupňového orgánu, že trvalý záber 7,5 ha pôdy predstavuje významný negatívny vplyv, vecne aj právne odôvodnený.

Dotknutá lokalita predstavuje otvorenú poľnohospodársku krajinu (Prostredné pole), ktorá je vizuálne exponovaná a krajinne čitateľná ako vidiecky priestor. Umiestnenie priemyselného

komplexu s technologickými objektmi a komínom, podľa informácii v zámere cca 40 m, v takomto území predstavuje zásah, ktorý vedie k trvalej zmene krajinného obrazu a funkčnej identity územia.

Odvolací orgán zdôrazňuje, že komín uvedenej výšky je z povahy veci krajinnou dominantou viditeľnou v širokom okolí, ktorá zásadne mení panorámu územia. Takúto dominantu nemožno „neutralizovať“ ani existenciou líniových prvkov (cesta, vedenia), ani deklarovanými architektonickými prvkami (vertikálne zazelenanie, vodné jazierko), keďže tieto prvky nemenia základnú skutočnosť: ide o zavedenie ťažkého priemyselného objektu do otvorenej poľnohospodárskej krajiny. Tvrdenia podávateľa rozkladu o „málo významnom vizuálnom vplyve“ preto odvolací orgán považuje za nepodložené a v rozpore s mierkou a charakterom navrhovanej stavby.

Zároveň z rozkladu ani zo spisu nevyplýva, že by podávateľ rozkladu predložil také konkrétne, overiteľné a presvedčivé podklady (napr. vizualizácie z kľúčových pohľadových bodov a krajinný rozbor v relevantnej mierke), ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť hodnotenie prvostupňového orgánu o zásahu do krajinného rázu.

Posudzovanie vplyvov na pôdu a krajinu je integrálnou súčasťou hodnotenia podľa smernice 2011/92/EÚ (Smernica o EIA). Zmyslom konania o posúdení vplyvov realizácie navrhovanej činnosti na životné prostredie je včas identifikovať a vyhodnotiť významné negatívne vplyvy ešte pred tým, než dôjde k nezvratným územným rozhodnutiam. Argumentácia podávateľa rozkladu, že vyňatie pôdy sa má riešiť až následne, preto nemôže obstáť ako dôvod na zľahčovanie alebo vylúčenie posúdenia vplyvov záberu pôdy a zásahu do krajinného rázu v štádiu EIA.

Na základe uvedeného odvolací orgán konštatuje, že ministerstvo v prvostupňovom konaní nepochybilo, keď trvalý záber poľnohospodárskej pôdy v rozsahu viac ako 7,5 ha a zásah do krajinného rázu vyhodnotilo ako závažný negatívny vplyv navrhovanej činnosti. Podávateľ rozkladu v rozklade nepreukázal také skutkové alebo odborné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť rozhodujúce závery prvostupňového orgánu.

K stratégii odpadového hospodárstva, brownfieldom a železnici (Námietka D) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu odmieta tvrdenia, že projekt je v rozpore so strategickými dokumentmi a cieľmi odpadového hospodárstva SR. Argumentuje, že navrhovaná technológia energetického zhodnocovania odpadov (s projektovanou energetickou účinnosťou na úrovni 93 %) spĺňa najprísnejšie kritériá pre zariadenia R1 (energetické zhodnotenie) a priamo prispieva k napĺňaniu záväzných cieľov SR a EÚ v oblasti odklonu komunálnych odpadov od skládkovania do roku 2035.

Odvolací orgán predovšetkým zdôrazňuje, že účelom konaní podľa zákona č. 24/2006 Z. z. nie je mechanické „odškrtávanie“ izolovaných formálnych podmienok, ako sa domnieva podávateľ rozkladu, ale komplexné a preventívne posúdenie prijateľnosti navrhovanej činnosti v konkrétnom území, vrátane posúdenia primeranosti zvolenej lokalizácie, dopravno-logistického riešenia a súladu so záväznými princípmi odpadového hospodárstva. Skutočnosť, že strategické dokumenty spravidla používajú formulácie odporúčacieho charakteru, sama osebe nevylučuje, aby sa ich obsah stal relevantným interpretačným a hodnotiacim rámcom v konaní o posúdení vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, najmä ak sa premieta do posúdenia dopravných vplyvov, vplyvov na zdravie, na krajinu, pôdu a na chránené hodnoty územia.

Prvostupňový orgán preto nepochybil, ak pri posudzovaní súladu projektu s odpadovou politikou a pri hodnotení zvolenej priestorovej lokalizácie zohľadnil aj otázku predimenzovania kapacity, nevyhnutnosť masívnej diaľkovej prepravy odpadov, absenciu železničnej dopravy a

voľbu greenfieldu namiesto brownfieldu, keďže ide o okolnosti priamo určujúce rozsah environmentálnych vplyvov.

Argumentácia podávateľa rozkladu, že projekt je v súlade so stratégiami odpadového hospodárstva, sa dostáva do rozporu so základným princípom odpadového práva – princípom sebestačnosti a blízkosti – zakotveným v čl. 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpade a premietnutým do vnútroštátnej právnej úpravy odpadového hospodárstva.

Podľa tohto princípu sa má odpad zhodnocovať alebo zneškodňovať v jednom z najbližších vhodných zariadení tak, aby sa minimalizovali environmentálne vplyvy spojené s prepravou. Ak je kapacita zariadenia nastavená tak, že objektívne predpokladá dovoz odpadu z rozsiahleho územia mimo prirodzenej spádovej oblasti, ide o okolnosť, ktorá priamo zvyšuje dopravnú záťaž, emisie, hluk a imisie pozdĺž prepravných trás, a preto je v konaní podľa zákona č. 24/2006 Z. z. relevantná.

Ďalej odvolací orgán uvádza, že sa plne stotožňuje s vyhodnotením ministerstva ako prvostupňového orgánu, keď konštatoval zásadný rozpor navrhovaného zámeru s platnou odpadovou politikou štátu.

Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na rozpor navrhovanej činnosti so „Stratégiou odpadového hospodárstva SR do roku 2035“ (ďalej ako „SOH SR“), ako aj s Programom odpadového hospodárstva SR na roky 2021 – 2025“ (ďalej ako „POH SR“), ktorý bol platný v čase predloženia zámeru navrhovanej činnosti.

SOH SR predstavuje strategický dokument, ktorý obsahuje spoločný koncepčný rámec pre plán odpadového hospodárstva a program predchádzania vzniku odpadov, pričom stanovuje prísne podmienky pre rozvoj spracovateľskej infraštruktúry v SR. Ako uvádza SOH SR, aby sa výstavbou nových kapacít minimalizoval negatívny vplyv na prírodu, krajinu a obyvateľstvo, stratégia (v kapitole 4.7, resp. na str. 107) striktne definuje lokalizačné kritériá, ktoré musia nové zariadenia na energetické zhodnocovanie komunálnych odpadov (ZEVO) spĺňať.

Odvolací orgán poukazuje, že navrhovaná činnosť tieto kritériá porušuje v nasledovných bodoch.

Porušenie kritéria a) – Nedostatok lokálneho odpadu (Princíp blízkosti): Stratégia ukladá situovať nové zariadenia výhradne „na miestach, ktoré v čo najmenšom okruhu zabezpečia dostatočné množstvá nerecyklovateľných odpadov“. Navrhovaná celková kapacita navrhovanej činnosti v Hontianskych Tesároch je dimenzovaná až na 130 000 ton odpadu ročne (z toho 100 000 ton pre ZEVO). Reálna produkcia zmesového komunálneho odpadu (ZKO) v celom okrese Krupina a pre 13 obcí Združenia Hont s.r.o. však predstavuje sotva 5 000 ton ročne, čo je približne len 1 % až 3,8 % plánovanej kapacity pece. Zvyšných viac ako 95 % odpadu by sa muselo do lokality dovážať zo vzdialených okresov a krajov SR (často nad 1 hodinu jazdy automobilom), čo je v priamom rozpore s princípom blízkosti a sebestačnosti zakotveným v čl. 16 Smernice EP a Rady 2008/98/ES o odpade a v § 6 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch.

Porušenie kritéria b) – Záber panenskej poľnohospodárskej pôdy (Greenfield): Stratégia vyžaduje situovanie nových kapacít prioritne „na miestach 'brownfieldov' bez záberu poľnohospodársky využiteľnej pôdy, napr. opustený priemyselný areál“. Navrhovaná činnosť je však umiestnená v extraviláne obce Hontianske Tesáre na aktívne obhospodarovanej ornej pôde s celkovou výmerou 75 524 m² (vyše 7,5 ha). Rozvoj ťažkého odpadového priemyslu na poľnohospodárskej pôde v chránenej žriedlovej oblasti považuje odvolací orgán, zhodne so stanoviskom ministerstva, za koncepčne neakceptovateľný.

Porušenie kritéria c) – Absencia železničného napojenia: Kľúčovým logistickým kritériom stratégie pre zariadenia nad 100 000 t/rok je umiestnenie „na miestach, kde je prístup k existujúcej železničnej vlečke“, aby sa minimalizovala uhlíková a imisná stopa kamiónovej dopravy. Navrhovaný areál nedisponuje a technicky ani nemôže disponovať napojením na železničnú infraštruktúru, čo prenáša celú logistickú záťaž (tisíce prejazdov ročne) výhradne na cestnú sieť III. triedy vedúcu cez obytné zóny dotknutých obcí.

Porušenie kritéria d) a e) – Absencia zmysluplného energetického zhodnotenia tepla (CZT): Stratégia podmieňuje rozvoj ZEVO „možnosťou plnohodnotného využitia produkovanej elektrickej energie a najmä využitia produkovaného tepla v existujúcom systéme centrálneho zásobovania teplom (CZT)“. V k. ú. Hontianske Tesáre a širšom okolí žiadny existujúci teplovodný systém ani CZT sieť neexistujú. Navrhovateľom deklarované „symbiózne prevádzky“ (napr. sušiarne plodín, vykurovanie skleníkov) sú len hypotetickými zámermi bez zmluvných garancií a reálneho celoročného odberu tepla. Nevyužiteľnosť nadbytočného tepla v letných mesiacoch by vyžadovala nákladné nútené chladenie, čo by viedlo k zvýšeným nákladom na ochladzovanie a neudržateľnému odberu deficitných podzemných vôd z územia.

Porušenie kritéria f) – Duplicita voči existujúcim spoluspaľovacím kapacitám: Podľa SOH SR je cieľom SR prioritne využívať existujúce kapacity v spoluspaľovacích zariadeniach (cementárňach) na zhodnocovanie nerecyklovateľného odpadu spracovaného na tuhé alternatívne palivá (TAP).

Ďalej odvolací orgán upozorňuje na POH SR, ktorý ako hlavný riadiaci strategický dokument odpadovej politiky štátu kladie dôraz na dôsledné uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, kde má predchádzanie vzniku odpadov a recyklácia absolútnu prednosť pred akýmikoľvek formami spaľovania. V súlade s usmerneniami Európskej komisie a POH SR ministerstvo v napadnutom záverečnom stanovisku správne upozorňuje na vážne riziko vzniku nadbytočných spaľovacích kapacít v SR, ktoré by viedlo k uviaznutiu investícií alebo k tzv. lock-in efektu. Vybudovanie predimenzovaného zariadenia s kapacitou 100 000 t/rok na energetické zhodnocovanie by dlhodobo (na desiatky rokov dopredu) zmluvne zviazalo okolité samosprávy k povinnosti dodávať garantované množstvá zmesového komunálneho odpadu na spálenie. To by priamo demotivovalo obce a občanov od zvyšovania miery separácie a recyklácie a viedlo k porušeniu záväzných recyklačných cieľov SR (dosiahnuť 65 % recyklácie do roku 2035).

Podávateľ rozkladu pri dimenzovaní kapacity 130 000 t/rok vychádzal z predpokladu neustáleho nárastu produkcie komunálnych odpadov v SR. Tento predpoklad je však v rozpore s oficiálnymi prognózami a dátami POH SR, ktoré preukazujú trvalý klesajúci trend vzniku zmesového komunálneho odpadu v SR (s medziročným poklesom o cca 40-tisíc ton). Tento pokles je akcelerovaný úspešným zavedením zálohovania jednorazových nápojových obalov (od r. 2022), celoplošným triedením kuchynského bioodpadu z domácností a postupným zavádzaním motivačného množstvového zberu v mestách a obciach. Budovanie novej masívnej spaľovne na zelenej lúke je preto v priamom rozpore s reálnou dynamikou a strategickým vývojom odpadových tokov v SR.

Na základe vyššie uvedeného odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový orgán správne vyhodnotil rozpory navrhovanej činnosti so strategickými dokumentmi odpadového hospodárstva SR. Navrhovaná činnosť nielenže nespĺňa lokalizačné kritériá uplatňovanej SOH SR, ale priamo ohrozuje plnenie vyšších stupňov legislatívnej hierarchie odpadového hospodárstva a ignoruje klesajúci trend produkcie zmesového odpadu.

Odvolací orgán pripomína, že Slovenská republika je viazaná hierarchiou odpadového hospodárstva podľa čl. 4 smernice 2008/98/ES a podľa § 6 zákona č. 79/2015 Z. z., v ktorej majú prednosť predchádzanie vzniku odpadu, opätovné použitie a recyklácia pred energetickým zhodnocovaním.

V tejto súvislosti prvostupňový orgán dôvodne zohľadnil aj odbornú a strategickú argumentáciu o riziku tzv. „lock-in“ efektu pri nadbytočných spaľovacích kapacitách (ZEVO), t. j. riziko dlhodobej prevádzkovej a ekonomickej potreby zabezpečovať vysoké vstupy zmesového komunálneho odpadu, ktoré môže v praxi pôsobiť proti cieľom zvyšovania triedenia a recyklácie. Odvolací orgán zdôrazňuje, že v konaniach podľa zákona č. 24/2006 Z. z. nejde o hodnotenie ekonomickej stratégie investora, ale o posúdenie, či navrhovaná kapacita a jej prevádzkový model nespôsobia v konkrétnom území a v kontexte odpadovej politiky štátu negatívne environmentálne a systémové dôsledky.

Podávateľ rozkladu síce správne uvádza, že umiestnenie na poľnohospodárskej pôde (greenfield) nie je zákonom definované ako absolútny zákaz, avšak tento argument je právne nepresvedčivý, pretože zamieňa „neexistenciu absolútneho zákazu“ s „automatickou akceptovateľnosťou“ lokalizácie.

Účelom zákona č. 24/2006 Z. z. je, aby sa včas posúdilo, či voľba lokality realizácie navrhovanej činnosti nie je v rozpore s požiadavkou minimalizácie zásahov do pôdy, krajiny a ďalších zložiek životného prostredia, a či existujú menej konfliktné riešenia (napr. využitie existujúcich priemyselných plôch alebo brownfieldov). Ak podávateľ rozkladu nepreukáže, že alternatívy boli seriózne posúdené a že zvolená lokalita je z environmentálneho hľadiska primeraná, nemôže sa obmedziť na všeobecné tvrdenie o „optimálnosti a efektívnosti“ výberu.

Z administratívneho spisu vyplýva, že zámer je situovaný na poľnohospodárskej pôde v extraviláne, v širšom kontexte územia s kúpeľnou a rekreačnou funkciou, a súčasne bez železničného napojenia. Tieto okolnosti nie sú „koncepčný detail“, ale priamo určujú, aký rozsah dopravnej záťaže a sprievodných vplyvov bude projekt generovať počas prevádzky.

Odvolací orgán sa stotožňuje so záverom ministerstva, že pri zariadení s kapacitou prevyšujúcou 100 000 t/rok má otázka využitia železničnej dopravy zásadný význam pre environmentálne vyhodnotenie zámeru. Nejde o to, že by „železničná vlečka“ bola samostatnou zákonnou podmienkou povolenia, ale o to, že jej absencia objektívne spôsobuje, že logistika je plne prenesená na cestnú dopravu, čím rastú emisie, hluk, prašnosť a vibračná záťaž v dotknutých sídlach a na regionálnych komunikáciách.

Tvrdenie podávateľa rozkladu, že absencia železničného napojenia je „plne kompenzovaná“ cestnou dopravou, odvolací orgán nepovažuje za relevantné vyvrátenie záverov prvostupňového orgánu. Plynulosť dopravy na križovatkách totiž neodpovedá na otázku environmentálnej únosnosti tisícov prejazdov ťažkých nákladných vozidiel ročne na konkrétnych trasách, ani na otázku kumulatívnych dopadov v území.

Odvolací orgán na základe uvedeného konštatuje, že prvostupňový orgán nepochybil, keď otázku brownfieldovej alternatívy a absencie železničného napojenia posúdil ako relevantné hľadiská pri hodnotení prijateľnosti zámeru a jeho súladu so zásadami a cieľmi odpadového hospodárstva, keďže tieto okolnosti priamo podmieňujú rozsah dopravných a súvisiacich environmentálnych vplyvov.

K namietanej chybnej aplikácii princípu predbežnej opatrnosti (Námietka E) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu stavia svoju argumentáciu na mylnom predpoklade, že princíp predbežnej opatrnosti je obmedzený len na prípady, kedy neexistujú žiadne vedecké štúdie.

V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. vec T-13/99 Pfizer Animal Health) a čl. 191 ods. 2 ZFEÚ sa princíp predbežnej opatrnosti uplatňuje v situáciách, kedy vedecké posúdenie preukáže pretrvávajúcu oprávnenú pochybnosť o bezpečnosti činnosti, hoci presné riziko nie je možné kvôli nedostatku dát či

zložitosti prostredia definitívne vyčísliť. V posudzovanom prípade došlo k priamemu názorovému stretu dvoch vysoko odborných inštitúcií – Štátnej kúpeľnej komisie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej ako ŠKK MZ SR“) ako ústredného štátneho orgánu dozoru nad liečivými zdrojmi. a spracovateľov hydrogeologického posudku investora. ŠKK MZ SR vo svojom stanovisku zo dňa 12. 02. 2025 a jeho doplnení zo dňa 17. 03. 2025 poukázala na to, že navrhovaná činnosť sa nachádza v citlivej oblasti ochranného pásma II. stupňa prírodných liečivých zdrojov v Dudinciach a prírodných minerálnych zdrojov v Santovke a Slatine (podľa § 50 ods. 12 zákona č. 538/2005 Z. z. sa spoločné ochranné pásmo III. stupňa predtým určené vyhláškou č. 19/2000 Z. z. dnes považuje za ochranné pásmo II. stupňa). Vzhľadom na to, že v danej oblasti prebiehajú negatívne zmeny v tlakových pomeroch v hydrogeologickom kolektore termálnych vôd, nie je možné vylúčiť riziko, že hĺbkové technologické vrty a odbery podzemných vôd pre potreby spaľovne (ZEVO) by mohli tento citlivý kolektor nezvratne poškodiť. Za stavu pretrvávajúcej vedeckej neistoty pri tak strategickom prírodnom bohatstve štátu bolo ministerstvo povinné v zmysle princípu predbežnej opatrnosti (in dubio pro natura) uprednostniť verejný záujem na ochrane liečivých prameňov a rozhodnúť nesúhlasne.

K namietanej nezákonnosti zohľadnenia doručenej petície (Námietka F) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu namieta oneskorené doručenie petície občanov a absenciu jej odborného charakteru.

V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje, že základná procesná zásada správneho konania, zakotvená v § 32 ods. 1 a 2 správneho poriadku, ukladá správnemu orgánu povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci, a to bez ohľadu na to, či účastníci konania predložili podklady včas. Za týmto účelom je správny orgán oprávnený a povinný zaobstarať si potrebné podklady pre rozhodnutie kedykoľvek počas celého konania až do momentu vydania samotného rozhodnutia.

Ustanovenie § 35 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré uvádza, že príslušný orgán „nemusí“ prihliadať na stanoviská doručené po lehote, zakladá diskrečnú právomoc (správnu úvahu) ministerstva, avšak neznamená zákaz na tieto podania prihliadať. Ak sa správny orgán v záujme dôsledného naplnenia zásady materiálnej pravdy a ochrany verejného záujmu rozhodne zaoberať sa aj vyjadreniami doručenými po formálnej lehote, ide o legitímny a žiaduci procesný postup, ktorý nemožno označiť za procesnú vadu.

Predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ (Smernica o EIA) nie sú výhradne izolované emisie do ovzdušia či vody, ale rovnako dôležité hodnotenie vplyvov na obyvateľstvo, verejné zdravie, kvalitu života, pohodu bývania a socio-ekonomický rozvoj dotknutého územia.

Doručená petícia s názvom „Nesúhlas so zámerom umiestnenia navrhovanej činnosti Energetického ReUse centra - ERC v k.ú. Hontianske Tesáre“, vyhotovená v súlade s čl. 27 Ústavy SR a zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve, obsahovala 285 petičných hárkov s celkovým počtom 7 345 overených podpisov občanov Slovenskej republiky. Odvolací orgán má za to, že ignorovanie postoja verejnosti by zo strany ministerstva znamenalo hrubé popretie samotného zmyslu procesu posudzovania vplyvov na obyvateľstvo.

Slovenská republika je zmluvnou stranou Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Aarhuský dohovor). Aarhusky dohovor a naň nadväzujúca judikatúra Súdneho dvora EÚ vyžadujú, aby štátne orgány garantovali dotknutej verejnosti efektívnu a reálnu možnosť spolurozhodovať o projektoch s významným vplyvom na ich životné prostredie.

Súdny dvor Európskej únie vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že účasť verejnosti v environmentálnych konaniach nesmie byť iba formálnou deklaráciou. Zohľadnenie petície 7 345 občanov, ktorí sa stotožnili s odbornými a vecnými argumentmi dotknutých samospráv (týkajúcimi sa ohrozenia liečivých prameňov Dudiniec, emisií, zápachu a dopravného preťaženia), bolo priamym naplnením záväzkov SR vyplývajúcich z Aarhuského dohovoru.

Skutočnosť, že petícia bola doručená až po vypracovaní odborného posudku, čo bolo spôsobené dlhým procesom jej fyzického zberu a overovania podpisov v celom regióne, plne vysvetľuje, prečo nebola spracovaná priamo v posudku Doc. Hroncovej, PhD.. To však ministerstvu nijako nebránilo v tom, aby ju ako rozhodujúci podporný podklad vyhodnotilo priamo v konečnej fáze spracovania záverečného stanoviska.

Odvolací orgán z vyššie uvedených dôvodov konštatuje, že prvostupňový orgán nepochybil, keď doručenú petíciu vzal na vedomie a v rámci správnej úvahy ju správne vyhodnotil ako dôležitý dôkaz potvrdzujúci celkovú environmentálnu, sociálnu a koncepčnú neakceptovateľnosť navrhovaného projektu v dotknutom území.

K namietanému odklonu od záverov odborného posudku Doc. Hroncovej, PhD. (Námietka G) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu tvrdí, že ministerstvo pochybilo, keď nevydalo súhlasné stanovisko, ktoré odporučila spracovateľka odborného posudku.

Odvolací orgán zdôrazňuje, že odborný posudok podľa § 36 zákona č. 24/2006 Z. z. je pre správny orgán iba jedným z podkladov pre rozhodnutie a jeho odporúčania nie sú právne záväzné. Správny orgán v zmysle § 32 a § 47 správneho poriadku hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Spracovateľ posudku (odborne spôsobilá osoba) nevystupuje v pozícii rozhodovacieho orgánu, ale v pozícii odborného konzultanta. Zodpovednosť za konečné meritórne posúdenie vplyvov navrhovanej činnosti a za vydanie záverečného stanoviska nesie výhradne príslušný správny orgán, Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, ktoré koná vo verejnom záujme a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku).

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. je ministerstvo pri vypracovaní záverečného stanoviska povinné prihliadať nielen na odborný posudok, ale v rovnakej miere na správu o hodnotení, stanoviská dotknutých orgánov, dotknutej obce, vyjadrenia verejnosti a výsledky verejného prerokovania. Prvostupňový orgán v odôvodnení napadnutého záverečného stanoviska jasne, zrozumiteľne a preskúmateľne vysvetlil, prečo sa od odporúčania spracovateľky posudku odklonil. Zistil totiž, že odborný posudok nedostatočne a nepresvedčivo vyhodnotil závažné vecné riziká, ktoré v konaní opakovane a konzistentne namietali štátne odborné autority (ŠKK, Sekcia vôd MŽP SR) a dotknuté samosprávy. Konkrétne išlo o opomenutie kritického vplyvu dopravy na cesty III. triedy, závažné metodické chyby v zvozovej štúdii (disproporcia reálnej a fiktívnej tonáže vozidiel) a absenciu spoľahlivých dôkazov o neexistencii hydrogeologického prepojenia medzi neogénnym kolektorom a liečivými prameňmi Dudiniec v ochrannom pásme II. stupňa.

Ak správny orgán v procese voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil nesúhlasné stanoviská štátnych dozorných orgánov (ktoré sú zo zákona garantmi ochrany zdravia a prírodného bohatstva) ako odborne a logicky silnejšie než odporúčacie závery posudku, bol plne oprávnený a povinný vydať nesúhlasné záverečné stanovisko. Tento postup bol v rozhodnutí riadne odôvodnený a odvolací orgán preto považuje námietku podávateľa rozkladu za nedôvodnú.

V konaní o posúdení vplyvov navrhovanej činnosti ministerstvo vyhodnotilo, že závažné pochybnosti a vyjadrenia Sekcie vôd MŽP SR, ŠKK MZ SR a vyjadrenia 36 dotknutých obcí majú vyššiu právnu a environmentálnu váhu ako odporúčací posudok, ktorý bol postavený na

historických a prevažne archívnych podkladoch navrhovateľa. Odvolací orgán sa v tejto súvislosti plne stotožňuje so záverom ministerstva, ktoré sa nestotožnilo so závermi odborného posudku.

K namietanému porušeniu práva na podnikanie a vlastníctvo (Námietka H) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Odvolací orgán zdôrazňuje, že uvedené základné práva nie sú absolútne. Ich výkon sa uskutočňuje v medziach zákona a môže podliehať obmedzeniam, pokiaľ sú tieto obmedzenia ustanovené zákonom, sledujú ústavne legitímny cieľ a sú primerané. Ústava Slovenskej republiky zároveň v čl. 44 zakotvuje ochranu životného prostredia a umožňuje, aby sa pri výkone práv a slobôd prihliadalo na potrebu ochrany životného prostredia, ochrany zdravia obyvateľstva, ako aj ďalších verejných hodnôt (vrátane ochrany kultúrneho dedičstva a osobitného charakteru územia, ak je tento v právnych predpisoch chránený). Ústavné právo na podnikanie (čl. 35 Ústavy SR) a vlastnícke právo (čl. 20 Ústavy SR) nie sú absolútne a môžu byť v súlade s čl. 44 Ústavy SR obmedzené z dôvodu ochrany životného prostredia, kultúrneho dedičstva a zdravia obyvateľstva.

Zo spisového materiálu a odborných podkladov, z ktorých ministerstvo pri vydaní napadnutého záverečného stanoviska vychádzalo, odvolací orgán vyhodnotil, že v posudzovanom prípade boli identifikované také negatívne vplyvy, resp. riziká navrhovanej činnosti pre životné prostredie a pre zachovanie kúpeľného charakteru dotknutého územia, ktoré nie je možné považovať za dostatočne odstrániteľné alebo zvládnuteľné navrhnutými podmienkami, technickými opatreniami alebo organizačnými postupmi v rozsahu, ktorý by odôvodňoval vydanie súhlasného záverečného stanoviska. V takomto prípade je zamietavý záver ministerstva potrebné vnímať ako uplatnenie ústavnej a zákonnej povinnosti verejnej moci uprednostniť ochranu životného prostredia a zdravia obyvateľstva pred realizáciou navrhovanej činnosti, ak sa v procese posudzovania preukáže jej environmentálna neprijateľnosť alebo nemožnosť spoľahlivo vylúčiť významné nepriaznivé vplyvy.

Odvolací orgán sa osobitne zaoberal aj otázkou primeranosti zásahu. Napadnuté záverečné stanovisko bolo vydané na základe zákonom ustanoveného postupu, na podklade odborných posúdení a vyhodnotenia relevantných skutočností a jeho odôvodnenie umožňuje preskúmať úvahy, ktoré viedli správny orgán k prijatému záveru. Zároveň ide o zásah sledujúci legitímny cieľ – ochranu životného prostredia, ochranu zdravia a zachovanie osobitného charakteru územia – a preto ho odvolací orgán považuje za ústavne akceptovateľný.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací orgán k záveru, že napadnuté záverečné stanovisko ministerstva je v súlade so zákonom, je vecne správne a dostatočne odôvodnené.

K ústavnoprávnej intenzite nezákonnosti rozhodnutia (Námietka I) uvádza odvolací orgán nasledovné.

Podávateľ rozkladu v tejto časti rozkladu poukazuje na to, že nesúhlasné záverečné stanovisko nemožno vnímať len ako bežný, izolovaný procesný úkon v rámci administratívneho konania. S odkazom na § 37 ods. 1 a § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z. zdôrazňuje, že záverečné stanovisko má pre nadväzujúce povoľovacie procesy (najmä integrované povoľovanie a stavebné konanie) záväzný charakter, a preto jeho nesúhlasný výrok definitívne a ex lege blokuje realizáciu investičného zámeru. Podávateľ rozkladu tvrdí, že takéto rozhodnutie priamo a neústavne zasahuje do jeho základných práv garantovaných Ústavou SR.

Odvolací orgán námietku o ústavnoprávnej intenzite údajnej nezákonnosti odmieta ako neopodstatnenú a spočívajúcu na chybnej interpretácii ústavného poriadku a environmentálneho práva EÚ.

Proces posudzovania vplyvov na životné prostredie nie je mechanickým registračným procesom, ale odborným vyhľadávaním, vyhodnocovaním a riadením environmentálnych rizík. Účelom EIA je posúdiť, či je navrhovaná činnosť v danej lokalite z environmentálneho hľadiska únosná.

Vydanie nesúhlasného záverečného stanoviska nie je „odňatím nadobudnutých práv“ ani „retroaktívnym zásahom“ správneho orgánu, nakoľko podávateľovi rozkladu žiadne materiálne oprávnenie realizovať stavbu doposiaľ nevzniklo. Negatívne záverečné stanovisko len legitímne bráni tomu, aby takéto právo v budúcnosti v rozpore s verejným záujmom na ochrane životného prostredia vzniklo.

Ústavný súd SR vo svojej konštantnej judikatúre opakovane potvrdil, že právo na ochranu vlastníctva (čl. 20) a právo na slobodu podnikania (čl. 35) nie sú právami absolútnymi a neobmedziteľnými. V zmysle čl. 20 ods. 3 Ústavy SR platí základná ústavná maxima, že „vlastníctvo zaväzuje“ a nesmie byť zneužité na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. V zmysle čl. 35 ods. 2 Ústavy SR môže zákon ustanoviť podmienky a obmedzenia výkonu určitých podnikateľských činností. Tieto práva stoja v legitímnom a priamom ústavnom strete s čl. 44 Ústavy SR, ktorý garantuje každému právo na priaznivé životné prostredie a ukladá povinnosť chrániť a zveľaďovať životné prostredie a prírodné dedičstvo. Ochrana strategického prírodného bohatstva štátu (prírodných liečivých vôd Dudiniec) a verejného zdravia obyvateľstva pred nežiaducimi vplyvmi nadregionálneho spracovania odpadov predstavuje dominantný a ústavne legitímny verejný záujem, ktorý plne odôvodňuje obmedzenie individuálneho podnikateľského zámeru v tejto konkrétnej lokalite.

V otázke namietaného porušenia práva na podnikanie a vlastníckeho práva je pre odvolací orgán kľúčový a záväzný prelomový rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-416/10 (Križan a iní), ktorý bol vydaný práve vo vzťahu k slovenskej environmentálnej a ústavnej praxi. Súdny dvor EÚ v tomto rozhodnutí výslovne judikoval, že právo na vlastníctvo a slobodný výkon povolania či podnikania nepredstavujú absolútne výsady, ale musia sa posudzovať vo vzťahu k ich spoločenskej funkcii. Obmedzenia týchto práv sú plne prípustné, ak skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sleduje Európska únia, vrátane ochrany životného prostredia a zdravia obyvateľstva.

Vydanie nesúhlasného stanoviska na základe princípu predbežnej opatrnosti (čl. 191 ods. 2 ZFEÚ) a dôvodných pochybností o ochrane podzemných vôd je preto eurokonformným postupom, ktorý nemožno kvalifikovať ako neústavný zásah do práv investora.

Odvolací orgán preto konštatuje, že záverečné stanovisko bolo vydané v súlade s ústavným poriadkom SR a medzinárodnými záväzkami, pričom námietka podávateľa rozkladu o neústavnosti je v celom rozsahu nedôvodná.

K záverečnému zhrnutiu podaného rozkladu (Námietka J) uvádza odvolací orgán nasledovné. Podávateľ rozkladu v záverečnom bode svojho podania konštatuje, že podstata tohto sporu spočíva v tom, že ministerstvo vydalo nesúhlasné záverečné stanovisko, hoci v konaní bol vypracovaný nezávislý a rozsiahly odborný posudok, ktorý jednoznačne odporučil realizáciu navrhovanej činnosti za stanovených podmienok. Podávateľ rozkladu namieta, že ministerstvo pri rozhodovaní úplne odignorovalo závery tohto kľúčového, štátom garantovaného odborného podkladu, pričom neponúklo žiadnu vlastnú, odborne a vecne rovnocennú protihodnotu. Tvrdí, že namiesto riadneho vyriešenia rozporov v spise sa ministerstvo uchýlilo k abstraktným obavám, ktoré zneužilo ako zámienku na uplatnenie nulového variantu, čo podľa jeho názoru porušuje princíp právnej istoty, predvídateľnosti správneho konania a rovnosti účastníkov.

V tejto súvislosti odvolací orgán konštatuje, že inštitút upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z. predstavuje procesný krok, ktorý správny orgán

uskutočnil na základe odôvodnenej žiadosti navrhovateľa, teda samotného podávateľa rozkladu. Rozhodnutie o upustení od variantného riešenia je predbežným procesným úkonom, ktorý znamená iba to, že navrhovateľ nemusí v štádiu zámeru a správy o hodnotení vypracovávať, predkladať a detailne porovnávať iné územné alebo technologické alternatívy. Toto rozhodnutie o upustení od variantného riešenia v žiadnom prípade nepredstavuje substantívny (vecný) súhlas s navrhovanou lokalitou ani ex-ante (vopred) schválenie jej environmentálnej vhodnosti, ako sa domnieva podávateľ rozkladu. Ministerstvo v roku 2022 nemohlo predpovedať výsledok konania ani deklarovať nezávadnosť lokality, nakoľko samotný proces komplexného zisťovania a posudzovania vplyvov na životné prostredie, vrátane doručovania stanovísk dotknutých orgánov, vyjadrení samospráv a verejnosti, sa uskutočnil až následne, po predložení zámeru a správy o hodnotení. Podávateľ rozkladu nemohol nadobudnúť „legitímne očakávanie“ úspechu projektu len na základe toho, že ministerstvo nevyzvalo na dodatočné dopracovanie ďalšieho variantu. Rozhodnutie nevyzvať na doplnenie variantu je v plnej kompetencii ministerstva, ak doručené podklady postačujú na definitívne rozhodnutie o predloženom variante. Keďže prvostupňový orgán disponoval dostatočným rozsahom dôkazov o neúnosnosti navrhovanej činnosti na danom mieste, nebolo potrebné proces predlžovať vyžadovaním ďalších realizačných variantov.

Odvolací orgán má za to, že nie je možné považovať procesné upustenie od variantnosti za záväznú garanciu vecného schválenia lokality.

Ďalej v tejto súvislosti odvolací orgán konštatuje, že podávateľ rozkladu opakovane a nesprávne redukuje proces posudzovania vplyvov na životné prostredie na formalistické preberanie záverov odborného posudku. V zmysle správneho poriadku a zákona č. 24/2006 Z. z. platí zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), v zmysle ktorej správny orgán hodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odborný posudok spracovaný podľa § 36 zákona č. 24/2006 Z. z. je len jedným z podkladov na rozhodnutie, pričom jeho závery nemôžu zbaviť ministerstvo jeho zákonnej zodpovednosti za konečné rozhodnutie vo veci. Ak sa v spise zhromaždili závažné, odborne a kompetenčne podložené nesúhlasné vyjadrenia iných štátnych orgánov a dotknutých samospráv, ministerstvo zákonnú povinnosť vyhodnotiť tieto pochybnosti samostatne a prekonať odporúčanie posudkárky. Postup ministerstva, ktoré uprednostnilo ochranu vôd a kúpeľného územia pred závermi posudku, bol v napadnutom rozhodnutí logicky a preskúmateľne odôvodnený.

Odvolací orgán konštatuje, že podávateľ rozkladu v konaní ani v podanom rozklade nepreukázal environmentálnu bezpečnosť svojho zámeru v takej miere, aby eliminoval ústredné pochybnosti štátnych orgánov a verejnosti. Správa o hodnotení obsahovala závažné metodické nedostatky v oblasti logistiky dopravy (disproporcia reálnej nosnosti kuka-vozidiel a deklarovanej 20-tonovej tonáže) a opierala sa o neúplný hydrogeologický posudok, ktorý bol postavený na historických, archívnych geologických dátach.

Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje, že zásada predbežnej opatrnosti (čl. 191 ods. 2 ZFEÚ) nepredstavuje svojvôľu ministerstva, ale je koncepčným nástrojom riadenia environmentálnych rizík. Jej podstata spočíva v tom, že štát nesmie povoliť činnosť s potenciálne katastrofálnymi a nezvratnými následkami (likvidácia liečivých prameňov Dudiniec), pokiaľ pretrváva vedecká neistota a pochybnosti o jej absolútnej bezpečnosti. Rozhodnutie ministerstva vydať nesúhlasné stanovisko a určiť ako odsúhlasený nulový variant (stav, ak by sa činnosť nerealizovala) bolo za danej dôkaznej situácie zákonným a proporcionálnym riešením.

Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci v tejto fáze rozhodovacieho procesu a jeho súčasťou sú hodnotenia a závery, ktoré považuje za správne. Podaný rozklad je vo všetkých bodoch neopodstatnený.

Odvolací orgán záverom poukazuje na skutočnosť, že prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie tvoria jeden celok, z čoho vyplýva, že druhostupňový správny orgán, pokiaľ má za

preukázané, že neexistujú rozpory v dôkazoch, tak ako je tomu v tomto prípade, sa môže stotožniť a poukázať na obsah a odôvodnenie prvostupňového správneho rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného, po preskúmaní rozkladom napadnutého rozhodnutia a príslušnej spisovej dokumentácie konštatujem, že v uvedenej veci bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu sa v zmysle § 61 ods. 2 správneho poriadku nemožno odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Tomáš Taraba
podpredseda vlády a
minister životného prostredia
Slovenskej republiky

Doručuje sa:

1. Ondrej Turza, Martina Granca 10, 84102 Bratislava
2. Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P. O. BOX 1218, 821 02 Bratislava
3. Priatelia Zeme-SPZ, Haluzice 761, 913 07 Bošáca
4. Mesto Krupina, Svätotrojičné námestie 4/4, 963 01 Krupina
5. Mestský úrad Dudince, Okružná 212/3, 962 71 Dudince
6. Obec Terany, Terany 116, 962 68 Hontianske Tesáre
7. Obec Sudince, Sudince 27, 962 71 Dudince
8. Obec Lišov, Lišov 42, 962 71 Dudince
9. Obec Domaníky, Domaníky 78, 962 65 Domaníky
10. Obec Hontianske Moravce, Hontianska 255/29, 962 71 Hontianske Moravce
11. Obec Hontianske Nemce, Hontianske Nemce 500, 962 65 Hontianske Nemce
12. Obec Drážovce, 962 68 Hontianske Tesáre
13. Obec Sebechleby, Sebechleby č. 1, 962 66 Sebechleby
14. Obec Kráľovce-Krnišov, Kráľovce-Krnišov 38, 962 65 Hontianske Tesáre
15. Obec Súdovce, Súdovce 113, 962 71 Dudince
16. Obec Bzovík, 962 41 Bzovík 299
17. Obec Cerovo, Cerovo 259, 962 52 Cerovo
18. Obec Čabradský Vrbovok, 962 51 čabradský Vrbovok 59
19. Obec Čekovce, Čekovce 19, 962 41 Bzovík
20. Obec Devičie, 962 52 Hontianske Nemce
21. Obec Dolné Mladonice, Dolné Mladonice 3, 962 41 Bzovík
22. Obec Dolný Badín, Dolný Badín 16, 962 51 Dolný Badín
23. Obec Lackov, Lackov č. 20, 962 44 Litava
24. Obec Ladzany, Ladzany 113, 962 65 Hontianske Nemce
25. Obec Litava, 962 44 Litava 5
26. Obec Medovarce, Medovarce 59, 962 65 Hontianske Nemce
27. Obec Drienovo, Drienovo 55, 962 51 Drienovo
28. Obec Rykynčice, Rykynčice 60, 962 55 Rykynčice
29. Obec Selce, Selčianska cesta 132, 976 11 Selce
30. Obec Senohrad, Senohrad 151, 962 43
31. Obec Horné Mladonice, Horné Mladonice 40, 962 43 Senohrad
32. Obec Horný Badín, Horný Badín 38, 962 51
33. Obec Jalšovík, Jalšovík 23, 962 41 Bzovík
34. Obec Kozí Vrbovok, Kozí Vrbovok 42, 962 41 Bzovík
35. Obec Trpín, Trpín, 962 44 Litava
36. Obec Uňatín, Uňatín 49, 962 41 Bzovík
37. Obec Zemiansky Vrbovok, Zemiansky Vrbovok 31, 962 41 Bzovík
38. Obec Žibritov, Žibritov 12, 963 01 Krupina
39. Mgr. Michal Kiča, Ševčenkova 31, 851 01 Bratislava
40. Hotel Hviezda, s.r.o DUDINCE, Okružná 123, 962 71 Dudince
41. Ing. Valter Repka, Líška 1499/10, 963 01 Krupina (splnomocnenec občianskej iniciatívy „Občianska iniciatíva Krupina a okolie“)
42. Anna Muráňová, Hontianske Tesáre 60, 962 68 Hontianske Tesáre
43. Mgr. Žaneta Beňová, Ľ. Štúra 179/22, 962 71 Dudince
44. Mgr. Lea Pogáčová, Dačov Lom 246, 991 35 Dačov Lom (splnomocnenec občianskej iniciatívy)
45. Lucia Švecová, Kozácka 289/9, 10 100 Praha, Česká republika
46. Ing. Milan Kyseľ, Dvorníky 38, 962 68 Hontianske Tesáre (splnomocnenec občianskej iniciatívy)

47. Mgr. Oľga Láslová, Dvorníky 182, 962 68 Hontianske Tesáre (splnomocnenec občianskej iniciatívy a splnomocnenec petície „)
48. Štefan Muráň, Senecká ulica 231/53, 930 41 Kvetoslavov
49. Ing. Drahoslav Paulíny, J. Kráľa 161/2, 962 71 Dudince
50. Ing. Elena Tavelová, Mládežnícka 28, 974 04 Banská Bystrica
51. Jana Števťaťova, Hontianske Tesáre 51, 962 68 Hontianske Tesáre
52. JUDr. Oľga Jankovičová, Nový rad 326/39, 962 71 Dudince
53. Mgr. Michala Mandzáková rod. Jankovičová, Znievska 3060/8, 851 06 Bratislava
54. Mgr. Zuzana Fontanyi, Adamiho 33, 841 05 Bratislava
55. Simona Broškovičová Bernoláková, B. Tablicu 21, 962 71 Hontianske Moravce (splnomocnenec občianskej iniciatívy)
56. Mgr. art. Michaela Bodnárová, Malý rád 36/19, 962 71 Dudince (splnomocnenec občianskej iniciatívy)
57. Kristína Teťáková, Terany 77, 962 68 Terany (splnomocnenec občianskej iniciatívy „Občianka iniciatíva Terany Proti energetickému ReUse centru v obci Hontianske Tesáre“)
58. Granya, a.s., Námestie osloboditeľov 3784/3A, 040 01 Košice
59. Obec Hontianske Tesáre, Hontianske Tesáre č. 66, 962 68 Hontianske Tesáre

Na vedomie:

1. Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Banská Bystrica, Jegorovova 29 B, 974 01 Banská Bystrica
2. Spoločná obec Krupina, stavebný úrad, Svätotrojičné námestie č. 5, 963 01 Krupina
3. Okresný úrad Krupina, odbor starostlivosti o životné prostredie, Československej armády 2190/3, 963 01 Krupina
4. Okresný úrad Krupina, odbor starostlivosti o životné prostredie (všetky zložky), Československej armády 2190/3, 963 01 Krupina
5. Okresný úrad Zvolen, odbor dopravy a pozemných komunikácií, Študentská 2084/12, 961 08 Zvolen
6. Okresný úrad Zvolen, pozemkový a lesný odbor, Študentská 2084/12, 961 08 Zvolen
7. Okresný úrad Krupina, odbor krízového riadenia, Československej armády 2190/3, 963 01 Krupina
8. Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom vo Zvolene, Nádvorná 3366/12, 960 01 Zvolen
9. Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru vo Zvolene, Lieskovská cesta 500/38, 960 01 Zvolen
10. Banskobystrický samosprávny kraj, Námestie SNP 23, 974 01 Banská Bystrica
11. Okresný úrad v sídle kraja Banská Bystrica, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica
12. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, štátna kúpeľná komisia, Limbová 2, 837 52 Bratislava
13. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Mlynské nivy 44/A, 821 09 Bratislava
14. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia odpadov a geológie, odbor odpadového a obehového hospodárstva, TU
15. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia environmentálneho posudzovania a povoľovania, odbor priemyselných emisií a najlepších dostupných techník, TU
16. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia zmeny klímy a ochrany ovzdušia, TU
17. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia vôd, TU
18. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia odpadov a geológie, odbor geológie a štátnej geologickej správy, TU

19. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia odpadov a geológie, odbor environmentálnych rizík a biologickej bezpečnosti, TU
20. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie, TU